



بررسی نرخ بهینه تعرفه برق

مهدی خباز پیش
سازمان برق ایران

چکیده :

هدف از ارائه این مقاله بررسی مسئله قیمت گذاری برق در ایران با توجه به روش موجود در کشور و استاندارد جهانی بمنظور تعیین نرخ بهینه تعرفه برق میباشد.

شرح مقاله :

با توجه به اهمیت تعرفه برق در تعیین میزان مصرف و سیاست‌گذاری‌های تولید پرداختن به این موضوع از اهمیت بسیار برخوردار است. از این‌رو در این مقاله نخست ضمن بر شمردن اهداف عمده در تعیین قیمت برق به بررسی وضعیت موجود میپردازیم و سپس با معرفی هزینه نهایی بلندمدت (Long Run Marginal Cost) بعنوان نرخ بهینه تعرفه برق، چگونگی اندازه‌گیری، مزایای استفاده از این تعرفه و تجربه برخی از کشورهای جهان سوم در این زمینه بررسی میگردد.

۱- اهداف عمده در تعیین تعرفه :

سیاست‌گذار در صنعت برق با توجه به شرایط سیاسی، اجتماعی و اقتصادی جامعه و وضعیت تولید کننده اهداف خامی را در تعیین قیمت برق مد نظر قرار میدهد که از عده ترین این اهداف میتوان به تأمین کارآثی اقتصادی،

۱-۱- کارآثی اقتصادی :

منظور از کارآثی اقتصادی تنظیم قیمتها بگونه‌ای است که تخمین منابع در بخش انرژی نشانده‌ندرو قیمت واقعی آن منابع در مصارف جایگزین باشد. بعنوان مثال اگر یک دلار ارز در بخش برق سرمایه‌گذاری گردد بازده آن در صنعت برق بیشتر یا حداقل مساوی بازده آن در سایر بخشها باشد.

۱-۲- عدالت اجتماعی :

اصل عدالت اجتماعی به ملاحظات وابسته به رفاه جامعه و توزیع درآمد باز می‌گردد. از این نظر تمامی افراد جامعه باید در نیازهای اساسی خود توان دسترسی به برق را داشته باشند و تفاوت درآمد نباید عاملی در جهت عدم استفاده از برق در مصارف ضروری گردد. یکی از مهمترین روش‌های عملی در تأمین عدالت در مصرف برق استفاده از تعرفه‌های ترجیحی و قیمت گذاری تعاضدی است . گرچه در اکثر موارد اعمال نرخهای پائین برای معرف انرژی دارای توجیه اقتصادی نیست ، لیکن در پاره‌ای موارد دادن سوبسید در یکی از شاخه‌های معرف ارزی میتواند دارای منطق اقتصادی باشد . مثلاً در صورتیکه کشور نیاز به صادرات نوع خامی از انرژی داشته باشد (مانند نفت خام) میتوان معرف نوع دیگر انرژی (مانند برق) را با دادن سوبسید تشویق نمود تا فشار معرف در نفت خام کاهش یابد و از این طریق به درآمد ارزی بیشتر دست یافته .

۱-۳- ثبات مالی :

نرخها را باید بگونه‌ای تنظیم نمود تا در بلندمدت به ثبات مالی دستگاه عرضه کننده برق خللی وارد نیاید. این بدان معناست که کاهش قیمت برای برخی معرف کنندگان باید با وضع نرخهای تعاضدی برای معرف کنندگان دیگر جبران گردد. اصل تأمین ثبات مالی در جهت حفظ و استمرار حرکت سازمان عرضه کننده برق است. قیمت انرژی باید بگونه‌ای باشد که درآمد حامل از فروش آن با هزینه‌های جاری و سرمایه‌گذاری متعادل باشد. از سوی دیگر وضع مالیات و عوارض بر معرف برق میتواند یکی از اقلام عمدۀ درآمد دولت باشد، در صورتیکه معرف برق نسبت به قیمت آن بدون کشش یاداری کشش کم باشد، وضع مالیات میتواند درآمد دولت را

افزایش دهد و به تعادل در بودجه دولت بیانجامد.
در کنار اهداف اصلی، برخی اهداف دیگر نیز وجود دارد که عمدتاً "قطعی میباشد از جمله میتوان به ملاحظات مرتبط با محیط زیست، تشویق معرف در برخی از اقلام انرژی و دستیابی به خودکفایی اقتصادی اشاره نمود. منطقی‌ترین روش قیمت کذاری برق آنست که نخست بر اساس کارآثی اقتصادی قیمت برق تعیین و سپس با توجه به اهداف دیگر و محدودیتهای موجود قیمت مذکور را تعدیل نمود.

۲- قیمت برق در ایران :

تعیین تعرفه برق در شرکتهای برق منطقه‌ای دارای استاندارد معینی نیست. اکثر شرکتهای توزیع از روش تراز حسابداری بمنظور محاسبه قیمت برق مصرف کننده نهایی استفاده میکنند. در این روش مجموع هزینه‌ها باید با مجموع درآمدهای شرکت متعادل باشد. هزینه‌های شرکت عمدتاً از مبلغ پرداختی به شرکتهای بهره‌برداری تولید بابت تحويل برق، هزینه توزیع برق از محل دریافت آن تا کنتور مصرف کننده، تلفات توزیع، هزینه سرمایه‌گذاریهای جدید، هزینه جاری از قبیل پرداخت حقوق کارکنان و خرید تاسیسات و مبلغ پرداختی به وزارت نیرو تشکیل شده است. درآمد شرکتها نیز از محل فروش برق تأمین میگردد که مابه‌التفاوت این دو مقدار به حساب سود شرکت ممنظور میگردد. گرچه این روش در کوتاه مدت قابل قبول میباشد ولی اشکالات عده‌ای نیز دارد که برخی از آنها عبارتند از :

الف - این روش دارای کارآثی اقتصادی نیست زیرا به معرف کننده و تولید کننده علاطم درستی ارسال نمیکند. معرف کننده نمیداند که قیمت واقعی معرف اضافی وی چقدر است، از اینرو توان تنظیم مناسب معرف در ساعت و مقادیر مختلف را ندارد. تولید کننده نیز علاطم درستی بمنظور تولید برق دریافت نمیکند، بنابر این نمیتواند از تجهیزات و امکانات تولید و انتقال برق در زمانهای مناسب، مکانهای مناسب و در طول یک دوره برنامه‌ریزی شده استفاده نماید.

ب - این روش در بلندمدت توان هضم تغییرات را ندارد و در مورتیکه نیاز به سرمایه زیاد در جهت توسعه شبکه داشته باشیم با کمبود امکانات

مالی مواجه خواهیم شد . معمولاً" این مشکل را یا از طریق دریافت سوبسید دولتی و یا از طریق افزایش شدید نرخ تعرفه حل میکنند که در هر دو حالت اثرات نامناسبی بروز میکند.

ج - قیمت برق در کشور دارای روندی کاملاً "غیر اقتضایی بوده و نرخ تعرفه برق در بخش‌های مختلف به قیمت‌های ثابت همواره کاهش یافته است. بعنوان مثال نرخ برق در بخش مصرف خانوار به قیمت‌های ثابت سال ۶۹ از حدود ۹۳ ریال در سال ۱۳۴۷ به مبلغ ۵/۵ ریال در سال ۱۳۶۹ کاهش یافته است. این مسئله سبب شده است تا برق از شکل یک کالای اقتضایی خارج شود و در نتیجه معرف کننده بیش از نیاز خود معرف کند و تولید کننده نیز بعلت نیاز به سوبسید دولتی رغبتی به تولید متناسب با مصرف نداشته باشد .

۲- هزینه نهایی بلندمدت :

بهترین تعریفی که برای قیمت انرژی بطور اعم و برای برق به شکل خاص عنوان گردیده " هزینه فرمت نهایی جامعه در بلندمدت "

(Long Run Marginal Social Opportunity Cost)

میباشد. در تعریف مذکور چند نکته حائز اهمیت است.

الف - قیمت برق باید نشاندهنده ارزش منابع معرف شده در بهترین معرف جایگزین بعدی آنها باشد . مثلاً اگر برای تولید یک کیلووات ساعت برق یک متر مکعب گاز معرف شود و ارزش گاز صادراتی سی ریال باشد قیمت برق تولیدی باید در برگیرنده این ارزش باشد.

ب - هزینه نهایی ارزش واقعی تمامی منابع اضافی است که به منظور تولید یک واحد جدید از یک کالا مورد استفاده قرار میگیرد. برق نیز بعنوان یک کالا باید بگونه‌ای قیمت گذاری شود که تولید اضافی آن توسط معرف اضافی تأمین مالی گردد.

ج - وجود کلمه جامعه در تعریف قیمت نکته‌ای مهم است و بینش کلی سیاستگذار را در این زمینه منعکس میسازد. این بدان معناست که تمامی هزینه‌ها و منافع جنبی جامعه در نظر گرفته میشود. بعنوان مثال با توسعه نیروگاه‌های آبی آلودگی محیط زیست کاهش خواهد یافت و در بلندمدت

این مسئله منافع بسیار زیادی برای جامعه دارد که توجیه کننده سرمایه‌گذاری فعلی آنست. و یا علیرغم آسان بودن ساخت نیروگاههایی که از سوخت فسیلی استفاده می‌کنند، در بلندمدت با کاهش شرطهای زیروزمنی و آلودگی محیط زیست مواجه خواهیم شد که در نهایت هزینه‌های اضافی بر جامعه تحمیل خواهد کرد. از این دیدگاه مزیت نسبی با منابع تولید انرژی جایگزین پذیر خواهد بود، زیرا در صورت کاهش ذخایر انرژی قیمتی را که در بلندمدت برای واردات یا جایگزین کردن آن انرژی پرداخت شود نیز به هزینه واقعی برق افزوده می‌شود.

د - در مواردی همچون تولید برق که سرمایه‌گذاریهای سنگین و بلندمدت در زمینه ساخت نیروگاه و خطوط انتقال و توزیع ضروری است باید از هزینه‌های نهایی بلندمدت استفاده کرد. استفاده از هزینه نهایی کوتاه مدت سبب نادیده گرفته شدن هزینه‌های ثابت می‌گردد.

۴- روش محاسبه هزینه نهایی بلند مدت :

به منظور محاسبه هزینه نهایی بلندمدت برق نخست آنرا به دو بخش تقسیم می‌کنند.

الف - هزینه نهایی افزایش ظرفیت (Capacity Marginal cost) که هزینه توسعه ظرفیت برای تأمین افزایش تقاضا است و معمولاً "با دلار بر کیلووات (\$/KW)" یا دلار بر کیلووات سالیانه (\$/KW/a) بیان می‌شود.

ب - هزینه نهایی انرژی (Energy Marginal Cost) که شامل تأمین سوخت، هزینه‌های متغیر عملیاتی و هزینه نکهداری نیروگاه می‌گردد و با دلار بر مکاوات ساعت (\$/MWH) بیان می‌شود. تقسیم مذکور روش معمول در جهان است که "ذیلاً" بطور مجزا بررسی می‌گردد.

۱-۴- محاسبه هزینه نهایی افزایش ظرفیت :

هزینه نهایی بلندمدت افزایش ظرفیت را بعنوان هزینه تحمیلی به جامعه بعلت فعالیت صنعت برق در جهت تأمین افزایش در تقاضا تعریف می‌کنند که شامل موارد زیر می‌گردد.

الف - هزینه سرمایه‌گذاری که باتوجه به نرخ تنزیل بمورت هزینه فعلی در می‌اید و در یک دوره زمانی مناسب تقسیم می‌گردد. بعنوان مثال در مورتیکه نرخ تنزیل ۱۰٪ باشد ، ارزش فعلی ۱۰۰ میلیون ریال سرمایه‌گذاری در سال دهم ۳۸/۵ میلیون ریال خواهد بود ، که از فرمول

$$PDV = C/(1+r)^n$$

بدست می‌اید که در آن PDV ارزش فعلی هزینه آینده ، C مقدار اسمی هزینه در سال مورد نظر ، r نرخ تنزیل و n سال مورد نظر می‌باشد.

ب - هزینه ثابت راه اندازی و نگهداری که ضمن تخمین افزایش میزان هزینه با توجه به میزان افزایش در تقادها بمورت هزینه فعلی در می‌اید.

ج - هزینه انرژی تأمین نشده که از تغیریق هزینه انرژی تأمین نشده در سال nام از مقدار قبلی آن محاسبه و سپس به قیمت فعلی در می‌اید.

د - هزینه آلودگی محیط زیست که در مورت ساخت نیروگاه بر جامعه تحمیل می‌گردد ، در کشورهای مختلف با توجه به عواملی از قبیل درصد آلودگی ، وضعیت اقلیمی منطقه ، میزان آسیب به کشاورزی و هزینه‌های درمانی ، افزایش مقدار ترکیبات شیمیائی مضر محاسبه و بمورت هزینه آلودگی محیط زیست به هزینه‌ای است که عملاً بر جامعه تحمیل می‌گردد هزینه آلودگی محیط زیست هزینه‌ای است که عملاً بر جامعه افزودن از ، ولی بلحاظ مشکلات موجود در اندازه‌گیری آن و بنایه پاره‌ای مصالح از افزودن آن به هزینه ثابت ساخت نیروگاه خودداری و فقط به افزودن هزینه نصب وسایل کاهش آلودگی و فیلترهای تصفیه کننده به هزینه ثابت ساخت نیروگاه اکتفا می‌گردد.

ه - سود حاصل از کاهش معرف سوت که از هزینه کل افزایش ظرفیت کاسته می‌شود. بعنوان مثال در مورت ساخت نیروگاه آبی از معرف سوت‌های فسیلی کاسته می‌شود که این سود بنفع کل جامعه خواهد بود. هر چه میزان تولید برق نیروگاه بیشتر باشد ، سود حاصل از کاهش معرف سوت فسیلی بیشتر خواهد بود.

جدول ۱ هزینه نهاشی بلندمدت برای افزایش ظرفیت در یک کشور فرضی در فاصله سالهای ۱۹۹۲ لغاًیت ۲۰۰۵ بر مبنای قیمت‌های ثابت سال ۱۹۹۲ (بر حسب دلار آمریکا) را نشان میدهد. هزینه‌ها با استفاده از فرآیند مناسب بمورت مقادیر فعلی درآمده است.

سال	هزینه سرمایه‌گذاری	هزینه ثابت و نگهداری	هزینه انرژی تأمین نشده	سود حامل از کاهش معرف سوت	جمع هزینه نهائی
۱۹۹۳	۶۶/۴۶	۱۰/۳۶	۳/۷۲	-۳۹/۶۸	۴۰/۸۶
۱۹۹۴	۷۴/۴۲	۱۱/۶۱	۴/۱۹	-۴۲/۰۳	۴۲/۲۱
۱۹۹۵	۸۷/۷۵	۱۳/۵۴	۴/۷۲	-۵۵/۴۱	۵۰/۶۰
۱۹۹۶	۹۴/۳۷	۱۴/۹۴	۵/۶۲	-۶۴/۷۷	۵۰/۱۶
۱۹۹۶	۱۰۹/۶۰	۱۶/۹۶	۶/۰۶	-۷۵/۴۳	۵۲/۱۹
۱۹۹۷	۱۱۱/۴۴	۱۲/۰۱	۸/۹۸	-۸۷/۴۵	۴۹/۹۸
۱۹۹۸	۱۲۰/۴۳	۱۸/۵۰	۹/۴۲	-۸۸/۸۰	۵۹/۶۰
۱۹۹۹	۱۳۰/۴۲	۲۰/۴۲	۹/۴۲	-۸۳/۰۶	۷۷/۲۷
۲۰۰۰	۱۲۹/۷	۲۱/۷	۱۲/۰	-۸۰/۹	۸۲/۵
۲۰۰۱	۱۴۵/۲	۲۴/۳	۱۸/۱	-۱۰۰/۲	۸۲/۵
۲۰۰۲	۱۶۲/۳	۲۲/۲	۱۹/۵	-۱۱۷/۰	۹۲/۰
۲۰۰۳	۱۴۳/۰	۱۴/۷	۴۵/۴	-۸۸/۴	۱۰۴/۷
۲۰۰۴	۱۴۹/۳	۱۶/۵	۴۲/۲	-۸۷/۱	۱۲۰/۹
۲۰۰۵	۱۸۲/۱	۱۱/۸	۴۵/۱	-۸۷/۸	۱۵۱/۲

جدول ۱ - هزینه نهائی بلندمدت افزایش ظرفیت

۴-۲- طریقه محاسبه هزینه نهائی انرژی :

محاسبه هزینه نهائی انرژی (یا سوت) از پیچیدگی کمتری نسبت به محاسبه هزینه نهائی افزایش ظرفیت برخوردار است. میزان افزایش هزینه سوت بر اساس افزایش تقاضای معرف برق محاسبه و سپس بر حسب کیلووات در سال محاسبه میکردد و بعنوان هزینه نهائی انرژی در فهرست هزینه نهائی بلندمدت قرار میکیرد .

هزینه متغیر راهاندازی و نگهداری نیروگاه جزء هزینه نهائی انرژی محاسبه میشود (این مورد با هزینه ثابت راهاندازی و نگهداری نیروگاه فرق دارد) و در نهایت میزان تلفات بار نیز در محاسبه وارد میکردد .

از آنجا که تولید انرژی معمولاً برای پوشش ساعت پیک شبکه برنامه‌ریزی میشود میزان معرف در ساعت پیک بعنوان راهنمایی برای تعیین هزینه نهائی تولید مد نظر قرار میکیرد. بدیهی است در صورت استفاده از دستگاههای مناسب برای اندازه‌گیری معرف برق در ساعت مختلف ، هزینه نهائی معرف نیز در ساعت پیک و غیر پیک متفاوت خواهد بود ، لیکن بعلت پاره‌ای مشکلات در این "زمینه عمل" قسمتی از هزینه معرف برق توسط معرف کننده پیک بر دوش معرف کننده غیر پیک سنگینی میکند که این خود علائم نامناسبی به معرف کننده

می فرستد ، زیرا معرف کننده غیر پیک میزان مصرف خود را در ساعتی کاهش میدهد که معرف وی هزینه ای پاشین دارد و معرف کننده پیک نیز معرف خود را در ساعتی افزایش میدهد که عمل "هزینه بیشتری را بر دستگاه عرضه کننده برق تحمیل مینماید . تولید کننده نیز علام نامناسبی دریافت میکند زیرا بخشی از تقاضای پیک تقاضای غیر واقعی است که مرفا " به لحاظ پاشینتر بودن قیمت برق از سطح منحنی مطلوبیت معرف کننده بوجود آمده است . این تقاضای غیر واقعی به راحتی از طریق اعمال سیاستهای مناسب در زمینه مدیریت معرف در کانال صحیح خواهد افتاد .

جدول شماره ۲ یک سناریوی فرضی برای یک کشور نمونه به منظور تعیین هزینه نهایی بلندمدت افزایش ظرفیت و انرژی ارائه میدهد . فاصله سالهای ۱۹۹۳ تا ۲۰۰۲ بعنوان دوره بررسی هزینه نهایی بلندمدت انتخاب شده است .

وحدة	مقدار	موضوع
هزینه نهایی افزایش ظرفیت :		
هزینه کل افزایش ظرفیت در سالهای ۱۹۹۳ تا ۲۰۰۲ به قیمتها فعلی	هزینه مکاوات دلار	۴/۴۵۰
هزینه افزایش ظرفیت تأمین گردد .	هزینه مکاوات	۲۸۴۰
هزینه افزایش ظرفیت تأمین شده	هزینه دلار سال	۲۵۲۰
هزینه افزایش یک کیلووات در طول ۲۵ سال	هزینه دلار	۹۷۷
هزینه هر کیلووات تقاضای پیک در طول سال (۰/۱۱۰۱۶۸ × ۹۷۷)	هزینه ساعت در سال سنت	۲۵
هزینه متوسط شبکه ۷۰٪	هزینه ساعت در سال سنت	۰/۱۱۰۱۶۸
هزینه افزایش ظرفیت در هر کیلووات ساعت (۱۰۸ دلار تقسیم بر ۶۱۳۰)		
هزینه نهایی انرژی :		
هزینه متوسط سوخت (آب ۹٪ ، نفت ۳۸٪ ، کاز ۴۶٪ و گاز ۷٪) در هر کیلووات ساعت	هزینه سنت	۱/۲
هزینه راه آهن داری و نگهداری در هر کیلووات ساعت	هزینه سنت	۱/۰
هزینه نهایی ظرفیت اضافه شده در کیلووات ساعت تلفات شبکه	هزینه سنت	۴/۵
هزینه نهایی برق فروخته شده	هزینه درصد	۱۵
هزینه نهایی برق فروخته شده	هزینه سنت در هر KWH	۵/۳

جدول ۲ - هزینه نهایی بلند مدت برق (به دلار امریکا)

۵- تجربه کشورهای جهان سوم در قیمت کداری برق :

گرچه تعیین و محاسبه هزینه نهائی بلندمدت برق به منظور ایجاد تعریف بهینه بعنوان بهترین استاندارد در آین زمینه شناخته شده است ، لیکن در بسیاری از کشورهای جهان بنابه پاره‌ای مصالح از قبیل تامین ملاحظات مربوط به عدالت اجتماعی ، مشکلات مالی دولت و ... نرخهای متفاوتی در تعرفه‌های برق لحاظ کردیده است که در کشورهای مختلف از منطقه‌ای متنوعی پیروی مینماید.

برخی از کشورهای فقیر جهان سوم همچون اوگاندا ، زامبیا و زیمیر در زمینه معرف برق سوبسیدهای کلانی میپردازند و در مقابل برخی از کشورهای نسبتاً غنی در حال توسعه مانند ترکیه ، فیجی ، پاناما و جامائیکا از تولید برق بعنوان منبعی جهت کسب درآمد استفاده میکنند.

بر طبق آمار بانک جهانی در سال ۱۹۸۷ در بین کشورهای مختلف جهان سوم کره جنوبی ، سومالی ، مراکش و آرژانتین نزدیکترین نرخ تعرفه را به هزینه نهائی برق داشته‌اند. بطور کلی در اکثر کشورهای جهان سوم معرف برق از سوبسید دولتها برخوردار است و بسیاری از دولتها در تلاش به منظور تعمیم معرف برق در بخش‌های مختلف معرف بوده‌اند به همین دلیل نرخ تعرفه‌ها کمتر از هزینه نهائی بلندمدت برق محاسبه و اخذ میگردد.

در ایران نیز نرخ برق از سوبسید بسیار زیاد دولتی برخوردار است ، در حالیکه بر طبق برآورد بانک جهانی هزینه نهائی بلند مدت برق در ایران بین ۴ تا ۵ سنت میباشد ، متوسط نرخ تعرفه برق در کشور کمتر از یک سنت بوده است.

در سالهای اخیر در راستای تحولات اقتصادی جهان بسیاری از کشورهای جهان در سیاست اولیه خود در این زمینه تجدید نظر کرده‌اند زیرا بلحاظ پائین بودن قیمت برق در مقایسه با سایر کالاهای موجود در سبد معرفی یک مصرف کننده ، وی بیش از نیاز واقعی خود معرف میکند. به همین دلیل در بسیاری از کشورهای جهان سوم سرعت رشد معرف بسیار بالاتر از کشورهای توسعه یافته بوده و ارتباط رشد معرف برق با دیگر پارامترهای رشد اقتصادی از بین رفته است.

در جدول شماره ۳ میزان نرخ تعرفه و هزینه نهائی بلند مدت برق در برخی از کشورهای جهان سوم مورد بررسی قرار گرفته است.

کشور	نرخ رسمی تعرفه برق	هزینه نهایی بلندمدت	درصد تعرفه به هزینه نهایی
اتیوپی غنا	۱۰/۶۵	۶/۱۰	۱۷۵
ساحل عاج کنیا	۲/۸۰	۷/۸۸	۴۶
نیجریه سودان	۱۵/۳۴	۴/۴۲	۳۴۷
اوکاندا بنکلاڈش	۵/۹۹	۵/۶۳	۱۰۷
سودان	۲/۰۰	۵/۱۳	۳۹
چین هندوستان	۹/۹۴	۱۲/۰۰	۸۳
اندونزی	۲/۸۲	۱۰/۲۸	۲۸
کره جنوبی الجزایر	۶/۴۴	۸/۸۲	۷۳
پاکستان	۲/۲۳	۶/۰۲	۲۷
لهستان	۴/۳۴	۸/۰۴	۵۴
پرتغال	۵/۶۶	۶/۴۵	۸۸
سوریه	۲/۲۱	۷/۲۰	۱۰۰
ترکیه	۵/۲۶	۸/۸۲	۶۰
مالزی مصر	۴/۶۴	۸/۰۹	۵۲
آرژانتین	۴/۹۶	۵/۴۶	۹۱
پرو	۲/۱۵	۵/۸۶	۳۷
جامائیکا	۵/۱۶	۸/۶۷	۶۰
کلمبیا	۵/۵۳	۷/۴۸	۲۲
بولیوی	۸/۹۱	۶/۵۰	۱۳۷
میانگین غیر وزنی	۱۱/۲۶	۶/۷۷	۱۶۶
میانگین وزنی	۱/۶۶	۷/۸۰	۲۱
	۲/۵	۷/۳۲	۳۴
	۵/۱۰	۵/۰۳	۱۰۱
	۳/۸۰	۷/۳۴	۵۲
	۹/۵۰	۵/۳۰	۱۷۹
	۳/۵۹	۷/۸۸	۳۴
	۱۱/۷۲	۶/۶۶	۱۷۱
	۶/۰۹	۸/۹۳	۶۸
	۹/۰۹	۱۲/۰۰	۷۶
	۱۴/۰۷	۹/۱۶	۱۵۴
	۷/۷۰	۱۰/۱۲	۷۶
	۴/۲۴	۱۱/۱۲	۳۸
	۲/۴۰	۱۰/۸۲	۲۱
	۲/۹۵	۵/۳۶	۵۵
	۳/۱۳	۷/۱۴	۴۴

جدول ۳ - نرخ تعرفه و هزینه نهایی بلند مدت در برخی از کشورهای جهان
سوم در سال ۱۹۸۲ (به سنت در هر کیلووات ساعت)

نتیجه :

در این مقاله روش قیمت کذاری برق مورد بررسی قرار گرفته است و با توجه به مزایای اساسی روش‌های معمول ، استفاده از هزینه نهاشی بلند مدت بعنوان نرخ بهینه تعرفه پیشنهاد گردیده است. عمدترين علت انتخاب اين روش تامين کارآثی اقتصادي و جلوگیری از بروز نابسامانیها در مقوله‌های عرضه و تقاضا میباشد. در پایان نیز ضمن بیان روش محاسبه ، تجربه برخی از کشورهای جهان سوم در خصوص تعیین تعرفه برق بررسی گردیده است.

قدرتانی :

بدینوسیله از ارشاد مدیریت محترم دفتر طرح و برنامه سازمان برق ایران و از همکاری کارشناسان محترم آن دفتر قدردانی میگردد.

منابع :

- ۱- ترازنامه انرژی ایران - ۱۳۶۹ - وزارت نیرو
- ۲- صنعت برق در ایران - سالهای ۱۳۵۵ تا ۱۳۷۰ - وزارت نیرو
- ۳- توسعه صنعت برق در ایران - تهران ۱۳۵۶ - وزارت نیرو
- ۴- انتشارات اداره صنعت و انرژی بانک جهانی سریهای ۶ ، ۲۲ ، ۲۹ ، ۴۶ و ۵۳
- 5- UN ECONOMIC COMMISSION FOR EUROPE , ELECTRICAL LOAD - CURVE COVERAGE, LONDON - PERGAMON , 1979
- 6- CORAZON MORALES , CRITERIA FOR ENERGY PRICING , LONDON : GRAHAM & TROTMAN , 1985